

PILES

För ett halft århundrade en standard av framgångsfull behandling

Dr. CHASE'S OINTMENT

FRAN OXBOW

Ja, här i Oxbow ha vi ett ganska tråkigt tröskväder. Det regnar så ofta, så man konsumerar ingensans med tröskan. Men hoppas på bättre tider vilja vi ju. Jag har rätt mycket att göra just nu, när det är ett halft dusin små som skola ha mat, och så hemmet att se till, men jag vill så gärna låta höra av mig ett tag. Men varför kunna inte flera kvinnor fatta pennan? Det är nästan litet konstigt. Låt den ej ligga och rosta, utan låt höra av eder svenska litter. Här runt Oxbow har det i år blivit god groda. Ja det blir det nästan jämnt föresten. Vi ha nästan 700 acres att tröska i år.

Det är så långt som för mig, ty det finns ingen svensk alla runt här.

Ja, så är det en annan sak jag vill säga till er och för er, som känner sig tilltalade. Det har skrivits både i ny och nedan om de amerikanska tidningarna, att de bara innehålla värdefulla berättelser, följetonger m. m. Varför säger ni, så? Dessa tidningar är så bra de kunna vara, gods redaktörer, vilka äro ramma la i yket. Skall verkligen ni, som äro svenskar, racka ned på svenska affärer? Det är ej fint gjort, i synnerhet som de arbeta på svenskarnas språk bevarande. Sätt er redaktörerna upp med varandra, utan hjälp dem att bevara deras goda avskit med att arbeta för vårt folk i Amerika. Här i Canada veta vi, som ha S. C. T., att den är så god den kan bli, tack vare Mr Hägglund m. fl. Jag ser aldrig i E. S. Tidningarna någon som talar illa om S. C. T. Där tyckas de sköta sitt. Och de förfärligt stort skara av män och kvinnor, vilka bidraga till tidningarna. Skriv hellre en berättelse för vår Canada Tidning än kom med sådan smörja, annars tje still, till dess ni gjort lika mycket, som en hel del redaktörer där nere gjort. Att alla svenskar i Canada skola penernera på vår tidning, säger sig självt, och skam över den som ej det gör!

Ja, det kunde nog vara mer att säga, men det här får så för denna gång. I alla fall, Mr Hägglund, ni gör oss alla en god tjänst att så föra edra tankar, så vi kunna förstå att ni är just rätt mannen på platsen, och därför vill jag ej se Eder och Eder arbete nedsmutas av någon skribent söder om linan. Jag tror ej jag får se det heller, men om så skulle hända, skall det bli svar på tal. Sofia, ni småste snart komma igen. Ett tack till alla, som hjälpa till att få en upp Ordet Fritt, och rum finns det för många, som har lust. Hållning till alla läsare av S. C. T. från Stockholm.

ETT OCH ANNAT

Vänskapen mellan Frankrike och Onkel Sam tycks vara på uppbållningen, emedan amerikanska resande i Paris nästan behöva polisstyck.

Ottak är världens lön, får Onkel Sam i smått besanna, möjligt i stort också. Kan därför i stilla enlighet under tidens skiftande gång smågoda ja på den gamla refrängen: "Vad ha de min som på galejan att göra?"

Onkel Sam är tillmötesgående mot sina delinkventer: En av de bästa måltider, som serverats i dödsdomaren i Sing Sing, gavs åt en neger. Han gav detaljerade instruktioner, huss den skulle beredas. Här är ordern: Long Island med en kantzara årtor och ett papp oliver. Kokas till brun stuv. Serveras med äppelkavaler. 4 brödskivar. Kokt ris. Tomatsallat, strawberry shortcake och beängsörsda. 12 gods citacker och ett paket cigarettor. Negeren fick sin order beviljad.

En svensk stotman har ju rest i U. S. för att studera totalförbudet, hvilket han funnit i ett och allt up-to-date. Händ annat nämner han, att arbetarne kunnat förskaffa sig nogaifika möbler m. m. — allt genom förbudet. Om denne herre skubbat skring i arbetarbemöden och med en ögon sett berättelsen, är en annan fråga. Det troigaste är, att han fått sina uppgifter av dem han var i beröring med, som ej vilja erkänna det misslyckade i torrheten. Dessa

såväl som de väta äro kvicka att skära till av den breda remmen och tyckas enligt min fundering likställda med mannen, som frågade för närmare 2,000 år sedan: "Vad är sanning?"

Nu äro vi om medeljen, som norrmanen säger. Den 24 juli i år rapporterade polischefen i Washington under det sist gångna året var det i Washington 92,204 arresteringar för fylla. I 1924 var det endast 8,874. Det kan man också kalla up-to-date.

När det hände något, som allmänheten tyckte pekade rakt upp mot väggarna, börde jag i Sverige säga: "Nu går skammen på torra landet." Detta kan ju så gälla vad som hände i U. S. A. för en tid sedan.

I ett fångelse voro fångar och vaktkonstaplar plin i kungan. Det måste ha varit starka droppar de immundgått, ty en konstapel sade, då han skulle komma inför domaren, skulle han ge den senare en kinsare, så han skulle hoppa ur byskorna.

Hullan går, rullan går, tredäckareman får också en tår.

Tredäckare kallas fångelserna för brytarspråk. Småfolket ve eller väl kommer att svöras i denna månad här i landet. Här om vore mycket att yttra sig, men att slå kana på den skrivliga ytan är mig ej frestande.

Inom 40 år är troligen ingen dekorerad avsnid och stationerad här i landet från England, som innehar fullmakt att upplösa parlamentet. Bifogar därtill, vad en kock sade ombord i en skuta: "Enligt min beräkning av skutas fart, giringar inberäknade, ligger kaptenen åtskilliga knop akterut." Pelle.

SVAR TILL MR LINDERHOLM

Olika omständigheter ha gjort, att jag bordlade besvarandet av Mr Linderholms "Svar" till undertecknad. Jag var också en smula obehagsam, om jag skulle befatta mig med någon ytterligare polemik med Mr L. ty ett ordlyde med honom "kommer knappast" att, såsom han själv betvivlar, lämna något av värde. Ty Mr L. tycks ha ytterst svårt för att kunna hålla sig till det egentliga ämnet. Han låter sin fantasi få alltför lösa tycklar och svävar oförflutligt mycket omkring i firmamentet i stället för att stå bredhet och tryck på tärna firma. Han menar själv, att han känner sig säkrare i en tidningspolemik än i en muntlig diskussion, men äro säkrare skulle han känna sig, om han hade låtit sig att inse fördelarna av att individa sig saklighet i en polemik. Då kunde kanske en sådan föra både nytta och nöje med sig för både debattörerna själva och för lässekretsen i allmänhet.

Tag t. ex. hans påstående: "Om världen går under, så går också sanningen under!" Sådant är ju minst sagt enfalldigt talat, och det är ju alldeles onödigt att vederlägga en så oförnuftig fras, bortsett från att det icke hör till saken.

Här är en annan praktblomma ur det Linderholmska konservatoriet: "Vi måste sätta stötter under sanningen för att den inte skall totalt ramla ned! Vilken tankeordet! Det är inte SANNINGEN, som behöver stötter för att hållas uppe, även om den så till synes till sina tider tycks underkutas och krossas av lögnen och dess bejdakar. Det är LÖGNEN, som är helt och hållet beroende av stötter, mer eller mindre arteriella. Naturen själv reser icke stötter under lögnen. Det är dess äga apostlar, som under den senaste tiden jängatts av en anonym herre, som kallar sig "Hårdvällsgubben", och som tydligen går ut på att misstänkliggöra redaktör C. J. Engvall vid Canada Posten såsom ointresserad för det nybildade Svenska Förbundet, ber undertecknad att så säga några ord. "Hårdvällsgubben" synes själv, åtminstone enligt vad han påstår, vara mycket intresserad för förbundets fortbestånd och säger bland annat att "infor en sådan fråga som svenskhetens bevarande i detta land bör allt sekvensen försvinna, och förbundet är i behov av allas hjälp och samverkan." Om detta är "Hårdvällsgubbens" syn på saken, kan man icke annat än förvåna sig över, att han så frångår sin uttalade åsikt, att han, utan att egentligen veta vad han talar om, försöker att misstänkliggöra ett av de få svenska tidningsorgan i så g. Canada, samtidigt som han kastar en skugga över redaktör Engvall, vilken i alla tider gjort sig känd för sina stora insatser för svenskhetens bevarande och var känd för det så långt utanför Canadas gränser, kanske innan "Hårdvällsgubben" ännu gjort sitt inträde i denna märkvärdiga värld.

Att Canada Posten ej var representerad vid Round Lake, torde knappast bevisa att dess ägare och redaktör ej äro intresserade av svenskhetens bevarande. Om jag ej mistag mig, hade omständigheterna så fogat det, att red. Engvall vid tillfället fråga hade att närvara såsom delegat vid en annan konferens, vars sekreterare han var. Följaktligen kunde han ej samtidigt befinna sig vid Round Lake.

Man behöver knappast draga i tvivelsmål, att både C. P. och S. C. T. båda äro intresserade i svenskhetens bevarande. Om någon av dessa tidningar skulle på något sätt deklarerat sig såsom på ett eller annat sätt avogt stämt mot denne rörelse, så har den därigenom bundit ris åt sin egen rygg. Alla svenska tidningar, antingen de tryckas i Sverige, U. S. A., Canada eller annorstädes, äro ju absolut beroende av att "svenskheten bevaras", och det vore ju löjligt att påstå motsatsen.

Vi behöva också både C. P. och S. C. T. och andra svenska tidningars medverkan för att nå det svenska folket, och för denna anledning är det oklokt att försöka nedslätta en av tidningarna, då varje sunt tänkande människa förstår att de alla äro lika intresserade för denna så viktiga fråga.

torrykningar, och att humanitarismen har tagit barbariskt plåt! Nej, i vår kamp mot vantro och vidskepelse beroga vi oss av andens och sanningens svärd, och i den kampen med dessa medel skola vi saktas men säkert segra lika väl som dag följer på natt.

Största delen av Mr L:s haranger är endast en massa svammel, som varken är fågel eller fisk, och vilket jag finner endast vore ett onödigt utnyttjande av spalttrum att bevara. Men på slutet av sitt s. k. "svar" framsätter han endel frågor, som han tycks vara mycket angelagen om att få besvarade.

Först önskar han få reda på vilka kvalifikationer jag besitter för att jag skall kunna bedöma den kristna läran. Hårtill vill jag endast svara, att jag besitter precis de samma kvalifikationer som vilken annan människa med sund omvänningsförmåga som helst, vilken har lägnat en stor del av sin tid till studier i religionshistorien. Han menar naturligtvis, att ingen kan besitta sådana kvalifikationer, om han inte en kortare eller längre tid genomgått en s. k. "prästäfabrik." Men det är just den ensidiga undervisningen som en person där erhåller, som gör honom fullkomligt diskvalificerad till att bedöma de olika religionerna och deras urkunder.

Andra frågan lyder: Hur många gånger har ni genomläst bibeln? Frågan är så enfalldig, för att inte säga något värre, att man skulle knappast tro, att en vettig person har framsatt den. Likasom om ens kvalifikationer skulle bero på hur många gånger man har genomläst den kristna urkunden! Om så vore förhållandet, då kunde man erhålla de mest värdefulla upplysningar om allt som angår religiösa ting, om man hänvände sig till därhän, där många sitta internerade just av den grund, att de gjort bibeln till specialstudium, så att de blivit ämnarubadda! Emellertid har jag genomläst den många gånger nog till att ha en ganska god kännedom om dess innehåll, och det torde vara nog.

"Vad förstår ni egentligen med den kristna läran?" lyder den tredje frågan. Denna fråga skall jag besvara med endast några få ord. Men den kristna läran förstår jag den läran, som är grundad på dessa, enligt bibeln, uttalade ord: "Den som tror och bliver döpt, han skall vardas salig, men den som icke tror, han skall vardas fördömd!" Det är på dessa ord, som hela den kristna läran är byggd, och det är dessa, som utgör kvintessensen i densamma. De flesta uttalanden av någon vikt, som förekomma i bibeln, äro endast plagiat från andra äldre religionsurkunder, men dessa äro har ingen religionsforskares ännu kunnat påvisa, att de blivit hämtade från någon annan religionslära. Det är dessa, som sätta sin prägel på den kristna läran. Och det är dessa, som så ofta gjort världen till ett blodigt. Det är de, som försörskat dårliga religionskrig och gjort människorna till rasande "maniacs". För dessa beakta ord ha strömmar av blod flutit. För dem ha tusentals människoliv tillspillats. På grund av dem ha historiens fasanfullaste tragedier utspelas! Men de äro den kristna läranas grundval. Dem så själv, om vi ha någon orsak att föra en bitter, oförsonlig kamp mot densamma. Fritänkare.

EN LITEN PÄNNELSE TILL "HÅRDVÄLLSGUBBEN"

Med anledning av den tidningspolemik, som under den senaste tiden jängatts av en anonym herre, som kallar sig "Hårdvällsgubben", och som tydligen går ut på att misstänkliggöra redaktör C. J. Engvall vid Canada Posten såsom ointresserad för det nybildade Svenska Förbundet, ber undertecknad att så säga några ord. "Hårdvällsgubben" synes själv, åtminstone enligt vad han påstår, vara mycket intresserad för förbundets fortbestånd och säger bland annat att "infor en sådan fråga som svenskhetens bevarande i detta land bör allt sekvensen försvinna, och förbundet är i behov av allas hjälp och samverkan." Om detta är "Hårdvällsgubbens" syn på saken, kan man icke annat än förvåna sig över, att han så frångår sin uttalade åsikt, att han, utan att egentligen veta vad han talar om, försöker att misstänkliggöra ett av de få svenska tidningsorgan i så g. Canada, samtidigt som han kastar en skugga över redaktör Engvall, vilken i alla tider gjort sig känd för sina stora insatser för svenskhetens bevarande och var känd för det så långt utanför Canadas gränser, kanske innan "Hårdvällsgubben" ännu gjort sitt inträde i denna märkvärdiga värld.

Att Canada Posten ej var representerad vid Round Lake, torde knappast bevisa att dess ägare och redaktör ej äro intresserade av svenskhetens bevarande. Om jag ej mistag mig, hade omständigheterna så fogat det, att red. Engvall vid tillfället fråga hade att närvara såsom delegat vid en annan konferens, vars sekreterare han var. Följaktligen kunde han ej samtidigt befinna sig vid Round Lake.

Man behöver knappast draga i tvivelsmål, att både C. P. och S. C. T. båda äro intresserade i svenskhetens bevarande. Om någon av dessa tidningar skulle på något sätt deklarerat sig såsom på ett eller annat sätt avogt stämt mot denne rörelse, så har den därigenom bundit ris åt sin egen rygg. Alla svenska tidningar, antingen de tryckas i Sverige, U. S. A., Canada eller annorstädes, äro ju absolut beroende av att "svenskheten bevaras", och det vore ju löjligt att påstå motsatsen.

Vi behöva också både C. P. och S. C. T. och andra svenska tidningars medverkan för att nå det svenska folket, och för denna anledning är det oklokt att försöka nedslätta en av tidningarna, då varje sunt tänkande människa förstår att de alla äro lika intresserade för denna så viktiga fråga.

Arthur Anderson.

Man behöver knappast draga i tvivelsmål, att både C. P. och S. C. T. båda äro intresserade i svenskhetens bevarande. Om någon av dessa tidningar skulle på något sätt deklarerat sig såsom på ett eller annat sätt avogt stämt mot denne rörelse, så har den därigenom bundit ris åt sin egen rygg. Alla svenska tidningar, antingen de tryckas i Sverige, U. S. A., Canada eller annorstädes, äro ju absolut beroende av att "svenskheten bevaras", och det vore ju löjligt att påstå motsatsen.

Vi behöva också både C. P. och S. C. T. och andra svenska tidningars medverkan för att nå det svenska folket, och för denna anledning är det oklokt att försöka nedslätta en av tidningarna, då varje sunt tänkande människa förstår att de alla äro lika intresserade för denna så viktiga fråga.

För att ytterligare bekräfte red. Engvalls brinnande intresse för svensk kultur och svenskt språk ber jag att få citera några brottstycken ur en artikel i Allsvenska Samling. "En svenskhetensarbetare i Canada," skreven av Svenska Canada Tidningens nuvarande redaktör J. A. Hägglund. Artikeln i fråga skildrar vad red. Engvall utfor för svenskhetens bevarande och var införd ständigt i en ovannämnda tidning. Mr Hägglund skriver bl. a.: "Även här i Canada har vi sådana män och kvinnor, som tagit på sin lott att värda, skydda och på annat sätt främja det svenska språket, den svenska litteraturen och den svenska kulturen. En av de förnämsta av dessa är redaktör C. J. Engvall, redaktör för Canada Posten, Winnipeg, Man." Han säger vidare: "Detta arbete har ofta varit förenat med stora mödor och besvär, för att nu icke nämna personliga uppföringar av penningmedel, och som oftast har hans lön därför blivit otäck och missförståelse från sådana, som kanhända inte är andra borden, ha insett värdet och nyttan av det som utförts. Det är därför, enligt vår tanke, icke annat än rättvist, att Mr Engvall erhåller ett tack och ett erkännande för sitt vackra arbete. Mr Engvall har bl. a. varit upphov till att Canadas svenskar i dag kunna draga nytta av omkring 2000 hand svenska litteratur, som genom hans försorg, personliga kostnader och outrotliga målmådd lever för saken nu äro spridda i olika skandinaviska kolonier här i landet. Många av dessa böcker har han själv donerat, en del har erhållit genom att hänvända sig till Riksföreningen för svenskhetens bevarande i utlandet samt till styrelsen för Oscar II:s vandringsbibliotek. Av dessa senare lyckades han vid sitt sist sist besök i Sverige 1923 erhålla icke mindre än åtta bibliotek för svensk-Canadas räkning. Under sin vistelse i Ryssland, närmare bestämt Kristinestad och Petrograd, lyckades han också för därvarande svenskar räkning anskaffa en hel del böcker. Samma var fallet under hans vistelse i Finland." Detta torde kanske vara tillfyllest även för "Hårdvällsgubben" och tillräckligt bevis, att red. Engvall ej är halvhjärd, då det gäller svenskhetens bevarande. Det kan kanske också vara av intresse att läsa slutparagrafen i den ovan citerade artikeln av Mr Hägglund:

"Som ett erkännande för det arbete Mr Engvall utträtt till befrämjande av den svenska kulturens fortplantning i detta land vill jag å den svenska allmänhetens vägnar tillägga redaktör Engvall ett varmt tack." Alla, som kommit i närmare beröring med red. Engvall, kunna till fullo övertala i vad Mr Hägglund här ovan sagt, och man kan icke annat än beklaga, att personer finnas, som icke draga sig för att misstänkliggöra en person, som har ofratt ett helt liv i en svensk-kulturell strävandens tjänst.

Jag hoppas, att både "Hårdvällsgubben" och de, som eventuellt tagit intresset av hans skrifter, efter detta skola veta att till fullo uppskatta Mr Engvalls stora lysgärning. Om alla svenskar i utlandet endast tillnärmelsevis utträtt vad Mr Engvall utfört under en mer än 40-årig levnad, då skulle vårt svenska nationallifvande i dag vara kraftigare än någon annan svensk kulturforening å hela världen.

DEN ARBETSLÖSES KLAGAN

I åratl redan jag trampat, och mest ut Norden jag gått, förväras på dörrarna bankat, och frysa och svälta jag fått. Jag gått över fjäll, över västen, när snöstormen påskat min kind; jag vandrat där hemlöst i natten i vintrarnas bitande vind.

Och många, som hemlös är illa i källan vid stjärnornas ljus.

LIVET FÖR DEN ARBETSLÖSE

Hur det egentligen förhåller sig med arbetsförhållanden och möjligheter för en arbetsökande i Sverige nu, torde säkerligen intressera S. C. T:s läsare. Jag skall försöka dra mig till minnes och nedskiva några episoder se'n i våras, när undervecknad och en kamrat genomreste hela Norrland för att få arbete. Jag är kommen till Canada för blott en vecka sedan, så några erfarenheter från detta land har jag inte, men det var inte heller om Canada och dess försörjningsmöjligheter, jag skulle skriva, utan om gammellandet, som det kallas.

Att arbetslösheten är svår därhemma, det vet nog var och en, men hur det är för den arbetslöse individ, det vet blott den som är arbetslös och som har smakat arbetslöshetens knutspika. Här i Canada tyckas alla ha glömt svårigheterna i Sverige. Därhemma är det bra. Där är det 8 timmars arbetsdag och semester med full avlöning o. s. v., mot här får man slita och arbeta i 10-12 timmar. Det kan nog vara sant, att arbetare i en del yrken i Sverige ha det bra, men tänk på de tusentals, som äro om få vara utan arbete! Även de äro arbetare och ha lika rätt till livet som övriga, så se vi saken från rättasidan, så är förhållandet sorgligt.

Min kamrat och jag ha i vinter som varit arbetat i fyra veckor allt som allit, med en förlöjnt, som nätt och jämnt tackte utgifterna för mat och verktyg under tiden, därefter ha lärt ut utan arbete tills i mitten av maj, när vi smorde våra velocpeder och togo landsvägen åt Sundsvall i den tro, att det måste finnas arbete i trakterna däromkring med deras hundratals sågverk och fabriker. Men, det var att fara från verk till verk med samma resultat. "Vi blevo utan — alltid samma svar: "Vi ha tagit in de arbetare vi behöva, och det finns många här på orten, som ha varit här förut, som vi inte heller ha plats för nu för tillfället." Överallt träffar man skurar av unga, friska arbetare, som måste försörja sig med bettleri eller med försäljning av kängsörens, skrivpapper och dylikt. Ett oödligt härtverk både för kopären och säljarna efter gåtorna. Där förut har varit arbete, liv och lust, är det nu tyst och stilla, inga norrländsägare som gått så tomma och övergivna som ett fornerdikt kloster. Vi räknade ut, att på tio sågverk låg driftan nere på fem. Men det finns även stora sågverk, som arbeta för fullt, fastän allt är så maskinmässigt nu, så det är mindre arbetare på ett stort sågverk än det varit på en vanlig bondsgård för några år sedan. På ett verk i närheten av Ornskölvik, där min kamrat arbetade 1923, på kapverket, var där där 16 man, som sorterade virket, men nu syntes inte en själ till — allt gick med ett modernt sorteringsverk, och så är det överallt. I en socken i Norrbotten, jag minns inte namnet, där förut hela socknen varit beroende eller direkt haft sitt uppehåll genom ett sågverk, som nu har stoppat, så omkring tre tusen personer mistade sitt levbröd. Skäver kott tillhör det beräknade Ytterfors Munksundbolaget. Norrland är utsögt, efter att ha varit rikt och på uppblomstring, så är det nu på nedgående. Skogarna ha anlåtts för hårt, bolagsväsendet har runterat bönderna, så att de nu äro fattiga arrendatorer, som utan inkomster på sidan om jordbruket äro lämnade åt svält. De sista tjugo årens högkonjunktur på trä har dragit till Norrland en folkvärd, som är dubbel så stor som landet kan föda nu, när industrien blir lamslagen.

Hur folk kan klara sig, övergår mitt förstånd. När man talar med folk på sådana platser, så säga de: "Jag har inte arbetat på ett år", en annan inte på två år o. s. v. Hur det kommer att sluta, kommer tiden att utvisa. Jag vet inte, om jag vill tala om, hur ont man får slita, när man som arbetslös utan pengar och resurser på något vis måste ta sig fram från ort till ort. Det är så, att man hoppas, alltid är det bättre någonstans, tänker man, och så ger man sig iväg, men man får bittert ångra sig. Men vad vill man göra? Man vill ju försöka leva så länge det går. Jag skall ej här beskriva lifvartivet, som det kallas, ty lufta tidvis måste snart vandra hederligt arbetare i Sverige, allra helst löskarlare, så det är många, som veta, hur det går till. Jag vet, att tusentals svenskar skulle önska sig till detta land och arbeta här, om de kunde, så det finns folk, som få genomlösa svårigheter i gamla Sverige, särskilt nu på senare tiden, som en tidrig svensk canadensare ej har drömt om.

SKANDINAVER.

Vid behov av bistånd uti affärer eller till oss som hava mångårig erfarenhet uti sådana. Billiga arvoden, snabb expedition och hederligt bemötande i alla uppdrag; som givas oss.

Förfrågningar besvaras mot porto.

SVENSKA LAG-BYRÅN,
208 N. Wells St., Room 513,
Chicago, Ill., U. S. A.

RUM

När Ni kommer till Winnipeg så uppök Mrs. Hammarbeck, 264 Laura St. (nära Logan Ave.) ett block väster om Ellen St. för trevliga rum.

SKANDINAVER!

Vid besök i Edmonton, gå till Scandinavian News Store. Där finner Ni tidningar från de flesta platserna i Sverige, Norge och Danmark. Försäljer böcker och lektion av alla slag. Gör ett besök. Adr. Scandinavian News Store, 10289-101 St., Edmonton, S. E. Krafft-Peterson, representanter för Svenska Amerikalljnen.

Alberta Farmland Till Salu.

Jag har väl uppodlat farmland från \$10 till \$50 per acre i alla delar av Alberta.

A. G. MALM,
130 9th Ave., West, Calgary, Alta.

Dr. JAMES ZIMMERMAN TANDLAKARE

Mottagningstid: 9 f. m.—5:30 e. m. eller genom översenskommelse.

810 Herald Bldg., Calgary.
Kontorstatel.: M772; Residensstatel.: M6523.

får söka sig plats till att vila till natten i närmaste hus, förnöjd att på golvet få ligga — en bädd, om än aldrig så hård. Det hjälper dock icke att ligga, man vistas från gårde och till gårde.

Det tyckes som bönderna njuta att skada den pläggades nöd. Iland har det kommit att sluta, de funnit i ladan en dö. Kanhända för trött till att lå i natten så bitande kall, han lagt sig i ladan att vila men somnat från plågorna all.

Vid järnbrukens ugnar, som lysa av kol och av glödande järn, syns huvullna män, som fått frysa, i natten ha sökt sig vär.

Och många, som kommit på tramper och somnat vid ugnarnas glöd, har aldrig mer vaknat till kampen men funnit en fattigmans dö.

De utsötta skurar de öka. Ty arbete finns ej att få; och den som gått ut för att söka får hemlös på vägarna gå. Förvarlös han pläggas och jagas så fort som hans pengar ta slut; för lösdriveri han anklagas, och då delas matsedlar ut.

I tempen de jubla och festa och vittna om frälsaren kär. Men budet att älska sin nästa det vill man ej höra om här. När samhallets gårdvarar jaga de hemlösa bort från byn, då upp till sitt tempel de draga och tacka sin Gud ovan sky.

Men oss, som få kämpa och lida, åt oss given hämnarens svärd! Vi skola mot gudarna strida, vi skola besegra en värld. Och röster nu redan vi höra, som mana till striden oss ut — den strid, som nu kommer att göra på alla förtryckare slut.

Likt ljungeldens flammor i öster skall ett befrielsesfält. Och likasom stridens röster skall höras befrielsesång. Då stundar det storstreck, och alla må fly från förtryckarnas hus, fly bort, innan murarna falla och fästet förvandlas till grus.

Och redan vi hunnit den tiden att smokas av frihetens land. Dock innan vi njuta av friiden; vi blott genom stridernas larm. Vi frukta ej stridernas nöd, ej revolutionernas brand, ty blott genom hrens röda gård vägen till frihetens land.

Men sedan vi kommit till målet och hunnit till frihetens land, då smida vi plogar av stålet, och ingen tar vapen i hand. Föreuta av broderskapsbandet, som sysskon bo gammal och ung; då finnes ej ondska i landet, ty kärleken råder som kung.

He. Th.

Fin vink. Ankefru Pettesson: — Vet ni att min dotter har kastat sina ögon på herr Myller? Herr Myller smickrad: — Verkligen har hon det?

Ja, senast i går sa' hon: "Han är just den man jag skulle vilja ha till — pappa."

Önskas

böra från något fruntimmer som ville antaga plats att förestå ett hem för en farmare som har en flicka hemma, 8 år gammal. För vidare Överenskommelse skriv till

C. A. Anderson Irma, Alta.

ÖNSKAS.

Trämasved, timmer och vedhoggar kunna erhållas arbete på ackord. Endast sådana som kunna stanna minst en månad önskas. Förfrågningar angående detta arbete besvaras av

J. OLSON
183 Alexander Ave., Winnipeg, Man.

SKANDINAVER.

Vid behov av bistånd uti affärer eller till oss som hava mångårig erfarenhet uti sådana. Billiga arvoden, snabb expedition och hederligt bemötande i alla uppdrag; som givas oss.

Förfrågningar besvaras mot porto.

SVENSKA LAG-BYRÅN,
208 N. Wells St., Room 513,
Chicago, Ill., U. S. A.

ANNONSER FRÅN CALGARY, ALBERTA.

HUGILL & O'KEEFE
Advokater & Notarier
Land Bldg. CALGARY, ALBERTA.
Hörnet First St. West & 9th Ave.
John W. Hugill, K. C. Svensk konsul.

J. J. WISE & CO.
132 8th Ave., East, Calgary, Alta.
Vi föra ett fullständigt lager av överrockar, kostymer, arbetsskjador, skjortor, strumpor m. m. Billiga priser. Human behandling. Kom och se vårt lager och Ni skall bli övertygade.

SKANDINAVER!

Vid besök i Edmonton, gå till Scandinavian News Store. Där finner Ni tidningar från de flesta platserna i Sverige, Norge och Danmark. Försäljer böcker och lektion av alla slag. Gör ett besök. Adr. Scandinavian News Store, 10289-101 St., Edmonton, S. E. Krafft-Peterson, representanter för Svenska Amerikalljnen.

Alberta Farmland Till Salu.

Jag har väl uppodlat farmland från \$10 till \$50 per acre i alla delar av Alberta.

A. G. MALM,
130 9th Ave., West, Calgary, Alta.

Dr. JAMES ZIMMERMAN TANDLAKARE

Mottagningstid: 9 f. m.—5:30 e. m. eller genom översenskommelse.

810 Herald Bldg., Calgary.
Kontorstatel.: M772; Residensstatel.: M6523.

GARAGE AFFÄR TILL SALU

Ett tillfälle för två skandinaver. Garagen byres för månad. Gasoline Pumps & Inventort till salu. Rum för 8 bilar. Utmärkt gott läge. Tager in en bil i byte, om så önskas.

Tillskriv Box 1519
Canada Tidningens Kontor.

C. H. NILSON
Dam- och herrskräddare
Största skandinaviska skrädderifabrik
Andra dörren från Main St.
208 Logan Ave.
Telefon: 27 021
Winnipeg. — Man.

The Viking Hotel

725 Main St., Winnipeg, Tel. 57 685
Bästa skandinaviska Hotell för den resande publiken. 1sta klass rum. Ängppävarning. Varmt och kallt vatten. Vänligt bemötande. Pris 75c och en \$1.00 per dag.
CHAS. GUSTAFSON, Ägare.

BELL HOTEL

Hör. Main och Henry, 1 kvarter söder om C. P. Station.

Pris \$1.00 till \$2.50 per dygn. Detta hotell har nyligen försett med nya möbler och undergått en grundlig restaurering. Kallt och varmt vatten i alla rum, av vilka 40 äro försett med bad. Trevligt matställe, endast vid befrågning. Speciala priser för vänner och släktingar.

D. A. McOILLIS, vice. Telefon 28 975

EDWARD HAMMARSTRAND

C. H. McFAYDEN & COMPANY LTD.
9 väningen Park Bldg. Winnipeg.
Jag skall storförstå värderna till vilka alla få förtäta Eder på gillande försäkring eller att ombesörja sådana nya försäkringar som behövas. Vi äro generalagenter för fyra av de bästa försäkringsbolagen.

SVENSK URMAKARE och optiker
OSKAR LANDIN

139 Marion St. St. Boniface, Winnipeg.
Alla typer av och klocker repareras omsorgsfullt och bill